

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Udrag fra MED KUL OG KRIDT SKITSER (FORAAR 1872)

Citation: Drachmann, Holger: "Samlede poetiske Skrifter", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 90. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-drachmann01-shoot-idm139703123550160.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

Hvor jeg havde været forelsket sidst, da jeg gik igennem denne Port! Og hvor ofte havde jeg ikke siddet her paa Udkig efter den, der skulde komme igennem denne Port! Naar hun udeblev, blev jeg ude af mig selv af Sørgmodighed og drak da mere Toddy, end jeg strengt taget burde have drukket. Men naar hun kom, da kunde jeg gerne have omfavnet den væmmelige Opvarter, der aldrig kunde give tilbage paa en Mark; og naar hun saa' op paa mig, og maaske endogsaa nikkede en lille Smule, - ja, da var Langelinje og Sundet og hele to Mile ind i Skaane et altfor snævert Rum for min stormende Glæde, og jeg stormede af Sted efter hende, bragte hendes konvoyerende Mama den samme dumme, overflødige Hilsen fra min Mama og modtog i en Art af paradisk Henrykkelse den sædvanlige Indbydelse til at drikke en Kop The i Familien. Den duftende The! Og saa at sidde saadan i sin elskedes Nærhed, række hende Smørret, modtage Rullepølsen af hendes Haand og besvare nærgaaende, men for Resten uskyldige Spørgsmaal af hendes mindre Brødre, der ganske vist var i den ubehagelige Lømmelalder, men til Gengæld var *hendes* Brødre. Og saa at spadserere frem og tilbage i Stuen og betragte de gamle Kobberstik for tyvende og tredivte Gang og tale om Kunst, Teater, Naalepuder og Stramaj med denne mærkelige Blanding af højt, poetisk Sving, naar man var i den anden Ende af Stuen, og inderlig flov Forknyttelse, naar man kom i hendes umiddelbare Nærhed. Ja, denne Stue! Og saa alle de gamle, bekendte Møbler, der ligesom havde modtaget et Præg af hende, en egen poetisk Bestanddel af hendes eget poetiske Væsen, og som nu udstraalede al denne erhvervede Varme og gjorde, at jeg blev rød i Kinderne, naar jeg nærmede mig hendes Sybord, eller frembragte egne, krampagtige Trækninger i mine Ben, hver Gang de kom i Berøring med Gyngestolens Gænger. - - - - - 91

Jeg havde været der oppe og gjort Visit samme Dag, jeg var kommen tilbage fra Udlandet. Der var ingen hjemme. Jeg gik ind i Stuen og lagde mit Kort. Stuen var mildest talt som andre Stuer. Kobberne var slette. Møblerne saa' lige saa idiotiske ud som de fleste andre københavnske Møbler, og Spejlet, det store runde Spejl over Sofaen, viste mig ikke længer nogen slank, svævende Gazelleskikkelse, men da jeg gik nærmere, saa' jeg mit eget solbrændte Ansigt, hvor Trækkene var blevne større, men ogsaa grimmere, og hvor navnlig Fregnen paa Næsen havde udvidet sig til en Størrelse, som forhen vilde have irriteret mig usigeligt ...